

॥ २२ ॥ प्रतिकामदूरेभव परुषाणि अनर्हतेतनुंददातीत्यादीनिदुःश्राव्याणि मत्तत्वात् वंचनांस्वजनस्यतवैवधरूपां ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ धर्षणात्पराभवात् ॥ २७ ॥ २८ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठी
मावःप्रियायाःसुनसंसुलोचनंचंद्रप्रभाच्छंवदनंप्रसन्नं ॥ स्पृश्याच्छुभंकश्चिदकृत्यकारीश्वावैपुरोडाशमिवाध्वरस्थं ॥ एतानिवर्त्मान्यनुयातशीघ्रंमावःकालः
क्षिप्रमिहात्यगाहै ॥ २२ ॥ युधिष्ठिरउवाच भद्रेप्रतिकामनियच्छुवाचंमास्मत्सकाशेपरुषाण्यवोचः ॥ राजानोवायदिवाराजपुत्रावलेनमत्तावंचनां
प्राप्नुवंति ॥ २३ ॥ वैशंपायनउवाच एतावदुक्त्वाप्रययुर्हिशीघ्रंतान्येववर्त्मान्यनुवर्त्तमानाः ॥ मुहुर्मुहुर्व्यालवदुच्छुसंतोज्यांविक्षिपंतश्चमहाधनुर्भ्यः
॥ २४ ॥ ततोपश्यंस्तस्यसैन्यस्यरेणुमुद्धूतंवैवाजिखुरप्रणुन्नं ॥ पदातीनामध्यगतंचधौम्यंविश्रुतंभीममभिद्रवेति ॥ २५ ॥ तेषांत्व्यधौम्यंपरिदीनसत्वाःसु
खंभवानेत्वितिराजपुत्राः ॥ श्येनायथैवामिषसंप्रयुक्ताजवेनतसैन्यमथाभ्यधावन् ॥ २६ ॥ तेषांमहेंद्रोपमविक्रमाणांसंख्यानांधर्षणाद्याज्ञसेन्याः ॥ क्रोधःप्र
परेषां ॥ २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिद्रौपदीहरणपर्वणिपार्थागमनेऊनसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६९ ॥ ॥ ७४ ॥ वैशंपायन
उवाच ततोघोरतरःशब्दोवनेसमभवत्तदा ॥ भीमसेनार्जुनौदृष्ट्वाक्षत्रियाणाममर्षिणां ॥ १ ॥ तेषांध्वजाग्राण्यभिर्वीक्ष्यराजास्वयंदुरात्माकुरुपुंगवानां ॥
जयद्रथोयाज्ञसेनीमुवाचरथेस्थितांभानुमतींहतौजाः ॥ २ ॥ आयांतीमेपंचरथामहांतोमन्येचरुष्णेपतयस्तवैते ॥ साजानतीख्यापयनःसुकेशिपरंपरंपांडवा
नारथस्थं ॥ ३ ॥ द्रौपद्युवाच किंतेज्ञातैर्मूढमहाधनुर्धरैरनायुष्यंकर्मकृत्वातिघोरं ॥ एतेवीराःपतयोमेसमेतानवःशेषःकश्चिदिहास्तियुद्धे ॥ ४ ॥ आ
कुरुपौ ॥ एतंस्वधर्मार्थविनिश्चयज्ञंसदाजनाःकृत्यवंतोनुयांति ॥ ६ ॥ यएषजांबूनदशुद्धगौरःप्रचंडघोणस्तनुरायताक्षः ॥ एतंकुरुश्रेष्ठतमंवदंतियुधिष्ठिरंध
र्मसुतंपतिमे ॥ ७ ॥ अप्येषशत्रोःशरणागतस्यदद्यात्प्राणान्धर्मचारीनृवीरः ॥ परेत्येनंमूढजवेनभूतयेत्वमात्मनःप्रांजलिन्यस्तशस्त्रः ॥ ८ ॥ अथाप्येनंपश्य
सियंरथस्थंमहाभुजंशालमिवप्रवृद्धं ॥ संदष्टौष्ठंभ्रुकुटीसंहतभ्रुवंदकोदरोनामपतिर्ममैषः ॥ ९ ॥

येभारतभावदीपेऊनसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६९ ॥ ॥ ७४ ॥ ततइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अनायुष्यंआयुर्नाशकंमृत्युदमित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ परेहिशरणंगच्छ एनंधर्मराजं ॥ ८ ॥ ९ ॥